

mluvou naznačených, neboť je podle § 288, odst. 2, čís. 3 tr. ř. nepřipustné, uplatňovati novoty ve zrušovacím řízení a tak doháněti to, co bylo zameškáno před nalézacím soudem.

Fr. Poláček.

Čtyři amnestie.

I.

V úředním listě republiky Československé ze dne 9. října 1938, č. 233 a ve Věstníku ministerstva spravedlnosti ze dne 31. října 1938, str. 103 otištěno bylo rozhodnutí vlády ze dne 7. října 1938 o amnestii, kteréžto rozhodnutí zde otiskujeme z toho důvodu, poněvadž nebylo publikováno v úřední sbírce zákonů a nařízení:

Užívajíc práva daného ustanovením § 60 ústavní listiny, uděluje vláda republiky Československé tuto amnestii:

Čl. I.

Promíjí tresty na penězích (hlavní i vedlejší) a náhradní tresty na svobodě, které byly nebo budou občanskými trestními soudy pravoplatně uloženy za činy, spáchané přede dnem tohoto rozhodnutí.

Čl. II.

Z ostatních trestů na svobodě, které byly nebo budou občanskými trestními soudy pravoplatně uloženy za činy spáchané přede dnem tohoto rozhodnutí, promíjí část rovnající se jednomu měsíci. a jde-li o první soudem uložený trest, část rovnající se třem měsícům. Není-li v těchto případech uložený trest delší než uvedené doby, promíjí jej celý, a to, je-li podmíněný, s účinky § 1 zákona o podmíněném odsouzení.

Čl. III.

Nařizuje, aby trestní řízení pro činy, které se stíhají před občanskými trestními soudy žalobou veřejnou a byly spáchany přede dnem tohoto rozhodnutí, nebylo zaváděno, a bylo-li zavedeno, aby bylo zastaveno, jestliže zákon na čin, o němž jde, stanoví jako hlavní trest toliko trest peněžitý nebo trest na svobodě ne delší než jeden měsíc.

Čl. IV.

Jde-li o trest uložený vinníku, který byv 20. května nebo později povolán k činné

vojenské službě, tuto službu nastoupil, nebo o trestný čin spáchaný takovou osobou, zvyšují se doby uvedené v čl. II. a III. tohoto rozhodnutí na dvojnásobek.

Čl. V.

(¹) Dodatečný trest uložený podle § 265 tr. ř. pokládá se spolu s trestem, k němuž je v poměru trestu dodatného, za jeden trest. Totéž platí o trestech uložených rozsudky sloužícími za podklad vyměření úhrnného trestu podle § 517 tr. por.

(²) Pokud užití tohoto rozhodnutí je závislé na podmínce, že jde o první soudem uložený trest, není jeho užití na překážku okolnost, že trestu o němž jde, předcházelo toliko odsouzení již zahlazené, odsouzení podmíněné nebo odsouzení tolik k peněžitému trestu.

II.

Úřední list ze dne 4. prosince 1938 uveřejnil tuto další amnestii:

Užívaje práva daného mně ústavní listinou, udílím tuto amnestii:

Čl. 1.

(¹) Promíjím tresty na svobodě, které byly přede dnem tohoto rozhodnutí občanskými trestními soudy pravoplatně uloženy za politické trestní činy, spáchané před 7. říjnem 1938. Tresty uložené za zločiny uvedené v §§ 1 nebo 6, č. 2, zákona na ochranu republiky promíjím však jen v těch případech, v nichž příslušný ministr spravedlnosti, vyslechna příslušného ministra vnitra a ministra národní obrany, učiní prohlášení, že prominutí trestu se nepřihlíží zájmům bezpečnosti a obrany státu. Prohlášení o tom budiž učiněno zpravidla do 3 měsíců ode dne tohoto rozhodnutí; neučiní-li je ministr spravedlnosti ani do 6 měsíců, nastává prominutí trestu uplynutím této šestiměsíční lhůty.

(²) Jde-li o trest podmíněný, je prominutí spojeno s účinky § 1 zákona o podmíněném odsouzení.

Čl. 2.

Nařizují, aby trestní řízení zahájená přede dnem tohoto rozhodnutí u občanských trestních soudů nebo u státních zastupitelstev pro politické trestní činy spáchané před 7. říjnem 1938, byla zastavena. Trestní řízení pro zločiny uvedené v §§ 1 nebo 6, č. 2, zákona na ochranu republiky budtež však zastavena jen v těch případech, v nichž příslušný ministr spravedlnosti, vyslechna příslušného ministra vnitra a ministra národní obrany, učiní pro-

hlášení, že zastavení řízení se nepřičí zájmům bezpečnosti a obrany státu. Prohlášení o tom budiž učiněno zpravidla do 3 měsíců ode dne tohoto rozhodnutí; ne učiní-li je ministr spravedlnosti ani do 6 měsíců, budiž trestní řízení zastaveno ihned po uplynutí této šestiměsíční lhůty.

Čl. 3.

Politickými trestními činy se v tomto rozhodnutí rozumějí:

a) činy trestné podle zákona na ochranu republiky č. 50/1923 Sb. z. a n., podle zákona o braně státu č. 131/1936 Sb. z. a n., podle branného zákona č. 193/1920 Sb. z. a n. (se všemi změnami a doplňky provedenými v těchto zákonech pozdějšími zákony);

b) činy trestné podle zákonů o právu spolkovém a shromažďovacím (zák. č. 134/1867 ř. z. a 135/1867 ř. z.);

c) přestupky §§ 4 a 5 zákona proti útisku a na ochranu svobody ve shromážděních č. 309/1921 Sb. z. a n.;

d) jakékoli jiné trestné činy, spáchané v souvislosti s národním nebo politickým bojem, vyjímajíc vraždu, zabití a zločiny, jimiž byl někdo těžce poškozen na těle nebo jimiž byla způsobena značná škoda na veřejném nebo soukromém majetku;

e) zanedbání povinné péče při vydání nebo při rozšiřování tiskopisu, jehož obsahem byl spáchán některý trestný čin uvedený za písm. a) až d).

Čl. 4.

(¹) Ustanovení čl. I. tohoto rozhodnutí užije se tehdy, když trest, o nějž jde, byl uložen za sbíhající se politický a jiný trestný čin, a to podle těchto zásad:

a) je-li nejvyšší z horních hranic trestních sazeb stanovených na ostatní sbíhající se politické trestné činy vyšší než nejvyšší z horních hranic trestních sazeb stanovených na ostatní sbíhající se trestné činy, promíjím trest až na část rovnající se nejvyšší z dolních hranic trestních sazeb stanovených na jiné než politické sbíhající se trestné činy;

b) v ostatních případech promíjím z trestu část, rovnající se nejvyšší z horních hranic trestních sazeb stanovených na sbíhající se politické trestní činy.

(²) Dodatný trest uložený podle § 265 tr. ř. pokládá se spolu s trestem, k němuž je v poměru trestu dodatného, za jeden trest; totéž platí o trestech uložených rozsudky sloužícími za podklad vyměření úhrnného trestu podle § 517 tr. por.

Čl. 5.

Okolnost, že vinník je vedle politického trestního činu stíhán též pro jiný trestní čin, nepřekáží tomu, aby se na sbíhající se politický trestní čin užilo ustanovení čl. II. tohoto rozhodnutí.

Čl. 6.

(¹) Ustanovení předchozích článků tohoto rozhodnutí budtež v pochybnosti vykládána ve prospěch vinníka.

(²) Toto rozhodnutí se nevztahuje na osoby, které smýšlející nepřátelsky proti Česko-Slovenské republice, opustily před 7. říjnem 1938 její území.

Beran v. r.

Dr. Hácha v. r.

Dr. Krejčí v. r.

III.

Dne 15. prosince t. r. přinesly denní listy jako úřední zprávu ČTK amnestii pro správní přestupky ze dne 14. prosince 1938 tohoto znění:

Vláda republiky Česko-Slovenské usnesla se ve schůzi, konané 25. listopadu takto:

Vláda republiky Česko-Slovenské užívající práva, daného jí ústavní listinou

I. zařizuje, aby v zemi České a Moravskoslezské politické (státní policejní) úřady nezaváděly a zavedly-li, aby zastavily trestní řízení správní (policejní) pro správní přestupky, spáchané přede dnem 11. listopadu 1938;

II. zařizuje, aby v zemi České a Moravskoslezské nebylo zaváděno a bylo-li zavedeno, aby bylo zastaveno trestní řízení správní pro správní přestupky, spáchané přede dnem 11. listopadu 1938, jež náleží stíhati a trestati obcím;

III. zařizuje, aby zemské úřady v zemi České a Moravsko-slezské prominuly tresty na svobodě, náhradní tresty na svobodě a tresty na penězích, jež byly nebo budou právoplatně uloženy pro správní přestupky, spáchané přede dnem 11. listopadu 1938, pokud ještě nebyly vykonány.

Amnestie vztahuje se též na ztrátu oprávnění a pod., která byla nebo budou právoplatně vyslovena jako trest v době od 11. listopadu 1937 do 11. listopadu 1938.

IV. Správními přestupky se v tomto vládním usnesení rozumějí přestupky všech platných předpisů, pokud je náleží stíhati a trestati politickým (státním policejním) úřadům nebo obcím.

V. Amnestie tato se nevztahuje však na přestupky bezdůvodného zdražování, pokud byly spáchány v souvislosti s mimořádnými poměry podmíněnými hrozícím válečným nebezpečím nebo vyhlášenou mobilisací.

IV.

V neděli dne 25. prosince 1938 uveřejnil denní tisk tuto vojenskou amnestii.

President republiky udělil rozhodnutím z 23. prosince rozsáhlou amnestii v oboru vojenského soudnictví. Je to doplněk k amnestii, která byla vydána 7. října, ale platila jen pro osoby německé, polské a maďarské národnosti. Nová amnestie se týká osob všech národností, pokud podléhají vojenským soudům a lze ji rozdělit na tři díly.

Především se promíjejí tresty, které byly nebo budou uloženy za trestné činy, spáchané před 23. prosincem, a to takto:

1. Ze všech trestů na svobodě se promíjejí dva měsíce, jde-li však o první trest odsouzeného, pak se promíjí šest měsíců. Z této milosti jsou však vyňaty tresty delší než tři léta.

2. Tresty za vojenské přečiny, potom tresty na penězích a náhradní tresty na svobodě se promíjejí vůbec.

3. Konečně se promíjejí tresty za činy, spáchané v souvislosti se střežením hranic, opevnění a opevňovacích prací nebo vůbec s přípravou obrany státu a s evakuací odstoupeného státního území.

Zde je amnestie nejširší a týká se nejrozmanitějších činů. Proto se také tresty za tyto činy neamnestují automaticky, nýbrž jen tehdy, když ministr národní obrany prohlásí, že se prominutí trestu nepřičí zájmům bezpečnosti a obrany státu a zájmům vojenské kázně.

U všech trestů, které byly uloženy podmíněčně, promíjejí se tresty s účinky § 1 zákona o podmíněném odsouzení. To znamená, že se na odsouzeného pohlíží, jako by vůbec nebyl odsouzen. Je přirozené, že se prominutí týká jen těch trestů, nebo jejich částí které do 23. prosince nebyly odpykány.

Dále obsahuje amnestie presidenta republiky aboliici, to jest, že se trestní řízení zastavuje pro některé trestné činy, spáchané před 23. prosincem. Jsou to tyto činy:

1. Všechny vojenské přečiny;

2. všechny přečiny a přestupky, na které je v zákoně stanoven nejvýše trest na svobodě do dvou měsíců nebo jen trest na penězích;

3. a konečně opět všechny trestné činy, které jsou v souvislosti se střežením hranic, opevnění, opevňovacích prací nebo s přípravou obrany státu nebo s evakuací odstoupeného státního území.

U těchto činů je však aboliice vázána na stejné prohlášení ministra národní obrany jako při prominutí trestu za obdobné činy.

Konečně se podle amnestie zkracují lhůty, kterých je třeba k zaházení odsouzení, na polovici, ne však pod tři léta. Předpokladem je, že takto zkrácená lhůta uplynula do 23. prosince 1938.

Poplatky z rozsudku.

V čísle 2/1937 Právní - praxe, roč. II., str. 71, uveřejnili jsme pod názvem »K poplatnosti rozsudků mezitímních« judikát n. s. s. z 26. XI. 1936, č. 15451/36, podle něhož z mezitímních rozsudků platí poplatky z rozsudečného každá strana polovici proto, poněvadž v nich není výrok, jímž by útraty sporu byly uloženy pouze jedné ze stran.

K výroku o povinnosti k náhradě útrat však nedojde ani v případech rozsudku konečného, nebyly-li útraty likvidovány stranou, která ve sporu zvítězila. I v takových případech platí předpis § 20, odst. první I. 2 a (»sofern ein Kostenausspruch unterblieben ist oder die Kosten vom Gerichte als gegenseitig aufgehoben erklärt wurden«), a i v takových případech nese každá ze stran polovinu rozsudečného.

Bylo by tedy nemístné,

a) aby z velkomyslnosti právní zástupce strany prohlásil, že nežádá žádné útraty, poněvadž je pokládá stejně za nedobytné i v případě rozsudku pro jeho stranu příznivého — v takovém případě by strana musela zaplatiti poplatek z rozsudku nejen tehdy, když jest odváděn v kolcích (do punkta 15.000 Kč), nýbrž byla by jí vyměřena polovina rozsudečného i tehdy, když rozsudečné se platí přímo na základě platebního rozkazu (v případech punkta přesahujícího 15.000 Kč), což by mnohdy bylo velmi bolestné;